

1.2.1

13a (משנה א') → 13b (דבעל בשר הוה)

1. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: דברים פרק ו פסוק ו
 2. ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: דברים פרק יא פסוק יח
 3. ולמדתם אתם את בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובדרךך ובשכבך ובקומך: דברים פרק יא פסוק יט
 4. שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: דברים פרק ו פסוק ד

- I יוצא או משנה א
- a *implication*: מצוות צריכות כוונה (i.e. he must intend to fulfill the מצוה to be יוצא)
 i *rejection*: he could have been reading to edit/proofread and his intent was “to read”
- II Dispute רבי/חכמים about reading שמע in other languages
- a דבי must be in original as per והיו
- b שמע may be in any language the reader understands as per *חכמים*
 i דבי is used to teach that ק”ש must be audible to reader (*חכמים* disagree)
 ii *חכמים* והיו is used to teach that reading out of order is invalid
 1 דבי infers this from הדברים (*חכמים* don’t see הדברים as significantly different from דברים)
- c *suggestion*: רבי holds that, in general the תורה was meant to be read in any language and שמע is the exception
 i *and*: the inverse for *חכמים*
 ii *rejection*: due to the “balancing verse”, there is a need for their key word to “correct”
- III interpreting v. 1 vis-à-vis כוונת הלב (והיו) → not to read out of order [למפרע])
- a Dispute ר”ע/ר”א if כוונה needed until פרשה (ר”א) or until end of first פרשה (ר”ע)
 i *Ruling*: כר”ע הלכה
 ii *Alternate version*: כר”א who rules that only the first פסוק requires כוונה
- b Dispute קריאה and כוונה ד’ זוטרא/ר’ יאשיה
 i בלא כוונה קריאה needed after this point, only זוטרא
 1 *And*: v. 2 refers to the placement of תפילין (facing the heart)
 ii קריאה without proper כוונה, ד’ יאשיה
 1 *And*: v. 3 refers to תלמוד תורה
- c פסוק 1st only needed for ד”מ
 i הלכה כר”מ: דבא
 ii value of extending recitation of אחד and various Amoraic notes on that *סומכוס*
- d until לבבך על must be said standing (not walking)
 i *Dissent*: ר’ יוחנן – entire first פרשה must be said standing
 ii *Note*: ר’ יוחנן is consistent as he ruled like ר’ יהודה above (כוונה needed throughout first פרשה)
- e *Story*: פסוק ק”ש of רבי יהודה הנשיא – just the first פסוק
 i *Question*: רבי asked ר’ חייא (his uncle and senior student of רבי) – when does רבי “accept שמים”?
 1 *Answer*: when he passes his hands over his eyes (while the students are reviewing his teaching)
 2 *Question*: does he then repeat it completely (after the lesson) or not?
 (a) בר קפרא (*younger student of רבי*): he doesn’t complete it
 (b) שמעון בר רבי: ד’ שמעון בר רבי he does complete it
 (i) *Argument* (*בר קפרא*): that is why רבי always seeks out some הלכה that mentions יצי”מ during “its time” (=ש)
 (ii) *Counter* (*ר’ שמעון בר רבי*): he wants to mention יצי”מ during “its time” (=ש)
- f Reports of אמוראים: they would only trouble themselves (to be wakened etc.) for 1st פסוק
 i *Tangent*: ר’ יוסף – someone lying on his back shouldn’t recite ק”ש
 1 *Challenge*: he shouldn’t even sleep like that
 (a) *Answer*: if he turns over a bit, sleeping is ok, but ק”ש requires more dignity
 (i) *Note*: ר’ יוחנן read ק”ש while on his back- since he was very fat, it was hard for him to move